

пуването на сливитѣ отъ търговците. Подъ предлогъ, че външния пазаръ е разстроенъ отъ събитията, последнитѣ закупуваха сливитѣ на много низки цени — 20—25 лв. сандъкъ отъ 30 кгр. Не виждайки другъ изходъ отъ създаденото отегченено положение и чувствуващи приближаването на една разпалваща се война, производителите-овощари бѣха принудени, не само да се съгласяватъ на предложенитѣ цени, но дори сами предлагаха производството си, очаквайки по-несигурни, дори опасни моменти, за своето производство; още повече, че чувството на несигурност и неизвестност за утешния денъ, налагаше грижата за набавяне продукти отъ първа необходимост за домакинството, изостряше нуждата отъ срѣдства и заставяше производителя да вижда въ лицето на тоя търговецъ своя „спасител“, предъ призрака на войната.

Въ тия моменти на затруднения и безизходност, овошарското население бѣше поставено предъ алтернатива да продаде производството си на безценица или да рискува съ изчакването на благоприятни моменти, предъ едно време, пълно съ неизвестност и изненади.

Липсата на срѣдства за посрещане на най-належащите нужди, заставяха стопанина да се хвърли въ първата пропастъ, която смѣташе за по-голѣма отъ втората.

По това време службите при Камарата предприеха обиколки изъ овошарския райони, за да внесат успокоение между населението.

Въ много балкански села бѣха устроени конференции, отъ страна на Камарата, съ мѣстните обществени фактори и стопани-овощари, на които бѣше дадено увѣрение, че пазаря на сливитѣ е не само сигуренъ, но ще бѫде даже благоприятенъ. На населението се дадоха препоръки да прибѣгне до сушене на сливитѣ, което ще му даде възможност да изчака благоприятни моменти за продажба.

Населението възприе тая препоръка, вследствие на кое то настѫпи едно успокоение.

Следъ приключване сушенето на сливитѣ, незабавно се появиха търговци-купувачи за такива и подъ сѫщия предлогъ — несигурния пазаръ — започнаха събирането на голѣми партиди сушени сливи, по цени, осигуряващи имъ голѣми печалби (6—7 лв. за кгр.).

Камарата, чрезъ своите членове изъ разните овошарски пунктове на областта и чрезъ кметовете, нареди да се съобщи на населението да се въздържа отъ скълучване на сдѣлки, поради явно очертанитѣ изгледи за благоприятенъ пазаръ на сливитѣ.

Понеже населението, което имаше за главенъ доходъ овошарството, чувствуващо нужда отъ срѣдства, което обстоятелство не му позволяваше дълго изчакване, Камарата намѣри за умѣстно да направи подходящи за случая постѫп-